Dimarts 5 de Quaresma

Text de l'Evangeli (*Jn* 8,21-30): En aquell temps, Jesús els digué altra vegada: «Jo me'n vaig i em buscareu, i morireu en el vostre pecat! On jo vaig vosaltres no podeu venir». Deien, doncs, els jueus: «¿És que es matarà a si mateix, ja que diu: "On jo vaig vosaltres no podeu venir"?». I els deia: «Vosaltres sou d'aquí baix, jo soc d'allà dalt; vosaltres sou d'aquest món, jo no soc d'aquest món. Us he dit, doncs, que morireu en els vostres pecats; perquè si no creieu que jo soc, morireu en els vostres pecats». Li deien, doncs: «¿Tu qui ets?». Els digué Jesús: «En primer lloc, el que us estic dient! Tinc moltes coses per parlar i jutjar de vosaltres; però el qui m'ha enviat és veraç, i jo, allò que d'ell he sentit, d'això parlo al món». No conegueren que els parlava del Pare. Els digué, doncs, Jesús: «Quan haureu enlairat el Fill de l'home, llavors coneixereu que jo soc, i que per mi mateix no faig res, sinó que, tal com m'ha ensenyat el Pare, parlo això. I el qui m'envià està amb mi; no m'ha deixat sol, perquè jo, les coses que li són grates les faig sempre». I dient aquestes coses, molts cregueren en ell.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Quan haureu enlairat el Fill de l'home, llavors coneixereu que jo soc»

Mn. Josep Mª MANRESA Lamarca
(Valldoreix, Barcelona, Espanya)

Avui, dimarts V de Quaresma, a una setmana de la contemplació de la Passió del Senyor, Ell ens convida a mirar-lo anticipadament tot redimint-nos des de la Creu: «Jesucrist és el nostre pontífex, el seu cos preciós és el sacrifici nostre que Ell va immolar a l'ara de la Creu per a la salvació de tots els homes» (Sant Joan Fisher).

«Quan haureu enlairat el Fill de l'home...» (Jn 8,28). En efecte, Crist Crucificat —Crist "enlairat"!— és el gran y definitiu signe de l'amor del Pare a la Humanitat caiguda. Els seus braços oberts, estesos entre el cel i la terra, tracen el signe indeleble de la seva amistat amb nosaltres els homes. En veure'l així, alçat davant la nostra mirada pecadora, sabrem que Ell és (cf. Jn 8,28), i aleshores, com aquells jueus que l'escoltaven, també nosaltres creurem en Ell.

Solament l'amistat de qui està familiaritzat amb la Creu pot proporcionar-nos la connaturalitat per tal

d'endinsar-nos en el Cor del Redemptor. Pretendre un Evangeli sense Creu, despullat del sentit cristià de la mortificació, o contagiat de l'ambient pagà i naturalista que ens impedeix d'entendre la vàlua redemptora del sofriment, ens situaria en la terrible possibilitat d'escoltar dels llavis del Crist: —Després de tot, ¿per a què continuar parlant-vos?

Que la nostra mirada a la Creu, mirada serena i contemplativa, sigui una pregunta al Crucificat, en què sense soroll de paraules li diguem: «¿Tu qui ets?» (Jn 8,25). Ell ens respondrà que és «el Camí, la Veritat i la Vida» (Jn 14,6), el Cep sense estar units al qual nosaltres, pobres sarments, no podrem donar fruit, perquè sols Ell té paraules de vida eterna. I així, si no creiem que Ell és, morirem pels nostres pecats. Viurem, malgrat tot, i viurem ja en aquesta terra la vida del cel si prenem d'Ell la joiosa certesa de què el Pare és amb nosaltres, no ens deixa sols. Així imitarem el Fill en fer sempre allò que al Pare li plau.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Atraguéreu tots cap a vós, Senyor, perquè la devoció de totes les nacions de la terra pot celebrar ara, amb sagraments eficaços, el que abans només podia celebrar-se al temple de Jerusalem i únicament per mitjà de símbols i figures» (Sant Lleó el Gran)

- «Els que diuen: —Sí, sí, sí, jo vull ser salvat, però... és el cor dels “cristians tebis”!, que tenen sempre alguna cosa de què lamentar-se. I, com resol tot això el Senyor? La curació arriba només mirant la creu» (Francesc)

- «El nom diví “Jo sóc” (...) expressa la fidelitat de Déu, el qual, malgrat la infidelitat del pecat dels homes i del càstig que mereix, ‘conserva la bondat per a milers’ (Ex 34,7). Déu revela que ‘és ric en misericòrdia’ (Ef 2,4), fins a l’extrem de donar el seu propi Fill. Donant la vida per alliberar-nos del pecat, Jesús revelarà que Ell porta el nom diví: ‘Quan haureu enlairat el Fill de l’home, llavors coneixereu que Jo sóc’ (Jn 8,28)» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 211)